

3 Δεκεμβρίου 2019

Το θέαμα δυνατότερο από το άκουσμα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Ο ιερός Χρυσόστομος σε απογευματινά κηρύγματα στην Αντιόχεια εξηγούσε το βιβλίο της Γενέσεως. Ο κόσμος ήταν πάντα απορροφημένος στα λόγια του. Κάποτε ο λόγος παρατεινόταν περισσότερο από το συνηθισμένο.

Κάτι τέτοιο συνέβη κι εκείνο το απόγευμα. Είχε αρχίσει να σκοτεινιάζει. Τι πιο σωστό για τον καλό νεωκόρο από το να ανάψει τα λυχνάρια, για να βλέπουν οι ακροατές τον ιεροκήρυκα και συγχρόνως να έχουν τη δυνατότητα οι στενογράφοι να καταγράψουν τα λεγόμενά του.

Ο νεωκόρος πήρε το μακρύ του κοντάρι, στερέωσε επάνω του ένα αναμμένο κερι κι άρχισε να ανάβει το ένα λυχνάρι ύστερα από το άλλο. Όσο κι αν έκανε τη δουλειά του με προσοχή και διακριτικότητα, δεν έπαυε να αποτελεί έναν κινούμενο στόχο... θεάματος.

Φαίνεται ότι το ακροατήριο του Χρυσοστόμου, ή τουλάχιστον ένα μέρος απ' αυτό, άρχισε να παρακολουθεί τον νεωκόρο, με αποτέλεσμα να χαλαρώσει την προσοχή του στον ομιλητή.

Ο Χρυσόστομος διαπίστωσε τον περισπασμό των ακροατών του εξαιτίας του νεωκόρου. Σταματάει λοιπόν απότομα την ομιλία του και με δυνατώτερη φωνή λέει: «Ξυπνήστε, δείξτε ενδιαφέρον! Ερμηνεύω για χάρη σας τις Γραφές και σεις στρέψατε αλλού το βλέμμα και παρακολουθείτε τον νεωκόρο που ανάβει τα

λυχνάρια. Τόση πια αδιαφορία;

Παρατήσατε εμένα και προσέχετε αυτόν. Κι εγώ φωτιά ανάβω, αυτήν που ξεπετιέται απ' τις Γραφές· πάνω στη γλώσσα μου καίει το κερί της διδασκαλίας. Αυτό το φως είναι πιο σημαντικό από εκείνο· δεν ανάβουμε εδώ λαδωμένα φυτίλια, όπως εκείνος, αλλά φωτίζουμε ψυχές που καρπίζουν μέσα στην ευσέβεια με το πνεύμα της μαθητείας.

Κάποτε κι ο Παύλος μιλούσε σ' ένα υπερώο. Βέβαια, ας μη νομίσει κανείς πως συγκρίνω τον εαυτό μου με τον Παύλο· δεν παραφρόνησα· αν το λέω αυτό, το κάνω για να μάθετε πόσο ενδιαφέρον αξίζει να δείχνετε στην ακρόαση του κηρύγματος. Κάποτε, λοιπόν, μιλούσε ο Παύλος στο υπερώο και σκοτεινίασε, όπως καλή ώρα και τώρα, και τα λυχνάρια έκαιγαν· στο μεταξύ ο Εύτυχος (Πράξ. 20,9) έπεσε από το παράθυρο και η πτώση του καθόλου δεν διέλυσε τη συγκέντρωση· ο θάνατος του συντρόφου καθόλου δεν ξεσήκωσε αυτούς που παρακολουθούσαν· τόσο ήταν προσηλωμένοι στην ακρόαση του λόγου του Θεού, ώστε ούτε το πήραν είδηση πως έπεσε ο άλλος.

Αντίθετα σεις, ενώ τίποτε ασυνήθιστο ή παράδοξο δεν είδατε, παρά μόνο έναν άνθρωπο να εκτελεί τα πεζά του καθήκοντα, στραφήκατε να τον παρακολουθήσετε. Πώς να δείξει κανείς κατανόηση στο ολίσθημά σας;

Όμως, φίλοι μου, μη θεωρήσετε υπερβολική και σχολαστική την επιτίμηση, δεν σας μαλώνω με εχθρότητα, αλλά από διάθεση να σας βοηθήσω. 'Αξιοπιστότερα γαρ τραύματα φίλων, ή εκούσια φιλήματα εχθρών'.

Στρέψτε, λοιπόν, σας παρακαλώ κατά 'δω την προσοχή σας και ξεχάστε εκείνη τη φωτιά, προσέχοντας το φως των θείων Γραφών».

Είναι πάντως εντυπωσιακό το γεγονός, πόσο πιο δυνατό είναι το θέαμα από το ακρόαμα, παρ' όλο μάλιστα που από τη μια μεριά μιλάει ο Χρυσόστομος και από την άλλη γίνεται μια πράξη ρουτίνας.

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, "Λόγοι εις την Γένεσιν" Δ, γ. Εκδόσεις Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας, τόμος 2.